श्रीश्रीमातङ्गीकवचम्

shrIshrImAta~NgIkavacham

श्रीपार्वत्युवाच ।

shrIpArvatyuvAcha |

देवदेव महादेव सृष्टिसंहारकारक ।

devadeva mahAdeva sR^iShTisa.nhArakAraka |

मातङ्ग्याः कवचं ब्रूहि यदि स्नेहोऽस्ति ते मयि ॥ १॥

mAta~NgyAH kavachaM brUhi yadi sneho.asti te mayi || 1||

शिव उवाच ।

shiva uvAcha |

अत्यन्तगोपनं गुह्यं कवचं सर्वकामदम् ।

atyantagopanaM guhyaM kavachaM sarvakAmadam |

तव प्रीत्या मयाऽऽख्यातं नान्येषु कथ्यते शुभे ॥ २॥

tava prItyA mayA.a.akhyAtaM nAnyeShu kathyate shubhe || 2||

शपथं कुरु मे देवि यदि किञ्चित्प्रकाशसे ।

shapathaM kuru me devi yadi ki~nchitprakAshase |

अनया सदृशी विद्या न भूता न भविष्यति ॥ ३॥

anayA sadR^ishI vidyA na bhUtA na bhaviShyati || 3||

शवासनां रक्तवस्त्रां युवतीं सर्वसिद्धिदाम् ।
shavAsanAM raktavastrAM yuvatIM sarvasiddhidAm |

एवं ध्यात्वा महादेवीं पठेत्कवचमुत्तमम् ॥ ४॥
evaM dhyAtvA mahAdevIM paThetkavachamuttamam || 4||

उच्छिष्टं रक्षतु शिरः शिखां चण्डालिनी ततः ।
uchChiShTaM rakShatu shiraH shikhAM chaNDAlinI tataH |

सुमुखी कवचं रक्षेद्देवी रक्षतु चक्षुषी ॥ ५॥
sumukhI kavachaM rakSheddevI rakShatu chakShuShI || 5||

महापिशाचिनी पायान्नासिकां ह्रीं सदाऽवतु ।
mahApishAchinI pAyAnnAsikAM hrIM sadA.avatu |

ठः पातु कण्ठदेशं मे ठः पातु हृदयं तथा ॥ ६॥
ThaH pAtu kaNThadeshaM me ThaH pAtu hR^idayaM tathA || 6||

ठो भुजौ बाहुमूले च सदा रक्षतु चण्डिका ।
Tho bhujau bAhumUle cha sadA rakShatu chaNDikA |

ऐं च रक्षतु पादौ मे सौः कुक्षिं सर्वतः शिवा ॥ ७॥
aiM cha rakShatu pAdau me sauH kukShiM sarvataH shivA || 7||

ऐं ह्रीं कटिदेशं च आं ह्रीं सन्धिषु सर्वदा ।
aiM hrIM kaTideshaM cha AM hrIM sandhiShu sarvadA |

ज्येष्ठमातङ्ग्यङ्गुलिर्मे अङ्गुल्यग्रे नमामि च ॥ ८॥
jyeShThamAta~Ngya~Ngulirme a~Ngulyagre namAmi cha || 8||

उच्छिष्टचाण्डालि मां पातु त्रैलोक्यस्य वशङ्करी ।
uchChiShTachANDAli mAM pAtu trailokyasya vasha~NkarI |

शिवे स्वाहा शरीरं मे सर्वसौभाग्यदायिनी ॥ ९॥
shive svAhA sharIraM me sarvasaubhAgyadAyinI || 9||

उच्छिष्टचाण्डालि मातङ्गि सर्ववशङ्करि नमः ।
uchChiShTachANDAli mAta~Ngi sarvavasha~Nkari namaH |

स्वाहा स्तनद्वयं पातु सर्वशत्रुविनाशिनी ॥ १०॥
svAhA stanadvayaM pAtu sarvashatruvinAshinI || 10||

अत्यन्तगोपनं देवि देवैरपि सुदुर्लभम् ।
atyantagopanaM devi devairapi sudurlabham |

भ्रष्टेभ्यः साधकेभ्योऽपि द्रष्टव्यं न कदाचन ॥ ११॥
bhraShTebhyaH sAdhakebhyo.api draShTavyaM na kadAchana || 11||

दत्तेन सिद्धिहानिः स्यात्सर्वथा न प्रकाश्यताम् ।
dattena siddhihAniH syAtsarvathA na prakAshyatAm |

उच्छिष्टेन बलिं दत्वा शनौ वा मङ्गले निशि ॥ १२॥
uchChiShTena baliM datvA shanau vA ma~Ngale nishi || 12||

रजस्वलाभगं स्पृष्ट्वा जपेन्मन्त्रं च साधकः ।
rajasvalAbhagaM spR^iShTvA japenmantraM cha sAdhakaH |

रजस्वलाया वस्त्रेण होमं कुर्यात्सदा सुधीः ॥ १३॥
rajasvalAyA vastreNa homaM kuryAtsadA sudhIH || 13||

सिद्धविद्या इतो नास्ति नियमो नास्ति कश्चन ।
siddhavidyA ito nAsti niyamo nAsti kashchana |

अष्टसहस्रं जपेन्मन्त्रं दशांशं हवनादिकम् ॥ १४॥
aShTasahasraM japenmantraM dashA.nshaM havanAdikam || 14||

भूर्जपत्रे लिखित्वा च रक्तसूत्रेण वेष्टयेत् ।
bhUrjapatre likhitvA cha raktasUtreNa veShTayet |

प्राणप्रतिष्ठामन्त्रेण जीवन्यासं समाचरेत् ॥ १५॥
prANapratiShThAmantreNa jIvanyAsaM samAcharet || 15||

स्वर्णमध्ये तु संस्थाप्य धारयेद्दक्षिणे करे ।
svarNamadhye tu sa.nsthApya dhArayeddakShiNe kare |

सर्वसिद्धिर्भवेत्तस्य अचिरात्पुत्रवान्भवेत् ॥ १६॥
sarvasiddhirbhavettasya achirAtputravAnbhavet || 16||

स्त्रीभिर्वामकरे धार्यं बहुपुत्रा भवेत्तदा ।
strIbhirvAmakare dhAryaM bahuputrA bhavettadA |

वन्ध्या वा काकवन्ध्या वा मृतवत्सा च साङ्गना ॥ १७॥
vandyA vA kAkavandyA vA mR^itavatsA cha sA~NganA || 17||

जीवद्वत्सा भवेत्सापि समृद्धिर्भवति ध्रुवम् ।
jIvadvatsA bhavetsApi samR^iddhirbhavati dhruvam |

शक्तिपूजां सदा कुर्याच्छिवाबलिं प्रदापयेत् ॥ १८॥
shaktipUjAM sadA kuryAchChivAbaliM pradApayet || 18||

इदं कवचमज्ञात्वा मातङ्गी यो जपेत्सदा ।
idaM kavachamaj~nAtvA mAta~NgI yo japetsadA |

तस्य सिद्धिर्न भवति पुरश्चरणलक्षतः ॥ १९॥
tasya siddhirna bhavati purashcharaNalakShataH || 19||

इति श्रीरुद्रयामलतन्त्रे मातङ्गीसुमुखीकवचं समाप्तम् ॥
iti shrIrudrayAmalatantre mAta~NgIsumukhIkavachaM samAptam ||